

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judcători – Vladimir Timofti, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Ceclea Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Ceclea Valeriu Gheorghe,

născut la 26 iulie 1972, originar și domiciliat pînă la reținere în r-nul Anenii Noi, s. Bulboaca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 iulie 2012 - pînă la 27 noiembrie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 19 decembrie 2012 - pînă la 13 martie 2013;
de la 06 noiembrie 2013 – pînă la 04 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 21 mai 2013 - pînă la 12 iunie 2013;
de la 25 martie 2014 – pînă la 14 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii-Noi din 27 noiembrie 2012, Ceclea Valeriu a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin.(2) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2008, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Ceclea Valeriu, la 18 martie 2012, în jurul orelor 04⁰⁰-05⁰⁰, aflându-se la domiciliul sau, din s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, a comis intimidarea fiicei sale, Valentina Ceclea, a înjurat-o, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, agresând-o verbal, după care a aplicat față de ultima violență fizică, iar în timpul certei întru demonstrarea supremației fizice a lovit-o cu mâinele pe tot corpul provocându-i, conform raportului de constatare medico-legală nr. 112 din 21 martie 2012, vătămare corporală ușoară.

Tot el, la 20 martie 2012, în jurul orelor 23³⁰, aflându-se la domiciliul în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, a comis intimidarea soției sale Natalia Ceclea, a înjurat-o, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, agresând-o verbal, apoi a aplicat față de ultima violență fizică, ulterior lovind-o cu mâinele pe tot corpul provocându-i, conform raportului de constatare medico-legală nr. 110 din 21 martie 2012, vătămare neînsemnată.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către inculpatul Ceclea V. și avocatul acestuia Moțîpan Constantin, care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri de încetare a procesului penal.

În motivarea apelului au indicat, că în ședința de judecată Ceclea Valeriu vina a recunoscut-o parțial și a relatat evenimentele care au avut loc la data de 18 martie 2012, confirmând faptul că a maltratat-o pe fiica sa, regretă de cele întâmplate, căindu-se sincer, iar privitor la aplicarea violenței față de soția sa, vinovăția nu o recunoaște.

Astfel, consideră că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) Cod penal, iar pe episodul maltratării fiicei sale acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza prevederilor alin.(3) art. 78 Cod Contravențional, din care motiv, cauza penală a fost clasată la urmărirea penală. Referitor la acțiunile inculpatului pe faptul aplicării violenței față de soția sa, consideră că se conțin elementele contravenției administrative prevăzute la alin.(1) art.69 Cod Contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 martie 2013, au fost respinse, apelurile declarate, ca fiind nefondate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima

instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat, că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată și, că aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită în baza declarațiilor depuse personal de acesta, prin care și-a recunoscut parțial vinovăția în cele comise, prin declarațiile părților vătămate Ceclea N., Ceclea V., a martorilor Ceclea O., Bodiș N., Zaltur L., precum și probele scrise, cum sunt – procesele-verbale de consemnare a plîngerii părții vătămate Ceclea N. (f.d.9, 27), - ordonanța de protecție din 27 martie 2012 (f.d.38), - rapoartele de constatare medico-legală nr. 110, 112 din 21.03.2012.

Cît privește argumentul inculpatului, și a părților vătămate privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat și a menționat, că potrivit art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Astfel, infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin.(2) Cod penal, de care este învinuit inculpatul, face parte din infracțiunile prevăzute la Capitolul VII din Codul penal, cu titlul „*Infracțiuni contra familiei și minorilor*”, care nu cad sub incidența infracțiunilor pentru care ar fi posibilă împăcarea.

6. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate au declarat recurs ordinar inculpatul, avocatul acestuia Corjan Angela și părțile vătămate, care au solicitat:

- avocatul, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocînd că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, și anume în privința aplicării pedepsei contravenționale sau a unei pedepse mai blînde, precum și în privința actului de împăcare a părților. Instanța de fond, la individualizarea pedepsei, ca circumstanță agravantă, eronat a reținut recidiva și a aplicat prevederile art. 82 alin.(2) Cod penal, deoarece potrivit art. 34 alin.(5) lit.e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale, dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

- inculpatul, casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților.

- părțile vătămate, au susținut poziția inculpatului, solicitând încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților. Recurenții au menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, anume în privința încetării procesului penal în legătură cu împăcarea părților, precum și a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale. La fel, au invocat că inculpatul este singurul întreținător al familiei, din care considerente urmează a fi eliberat de pedeapsă pentru a participa în continuare la creșterea, educarea și întreținerea copiilor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Corjan A. în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 martie 2013, de inculpatul Ceclea V. și părțile vătămate Ceclea N., Ceclea V., împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 27 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 martie 2013, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanțele judecătorești inferioare au cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate au dat o apreciere justă, corect încadrând acțiunile inculpatului Ceclea V. în baza art. 201¹ alin. (2) lit.a) Cod penal.

Referitor la argumentele avocatului precum că la individualizarea pedepsei, instanțele judecătorești contrar prevederilor art. 76 Cod penal, eronat au aplicat recidiva, instanța de recurs l-a considerat neîntemeiat și a menționat că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2008, Ceclea V. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal, la 6 ani închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2010, ultimul a fost eliberat condiționat înainte de termen de pedeapsa penală neexecutată de 1 an 10 luni și 23 zile, ulterior, la 18 - 20 martie 2012, inculpatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune în baza art. 201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, astfel, s-a constatat, că

la momentul săvârșirii infracțiunii din speță, Ceclea Valeriu avea antecedente penale nestinse.

În temeiul art. 91 alin. (8) lit. c) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat, condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal. Or, potrivit art. 275 Cod de executare, stingerea executării pedepsei are loc în cazul, respectării de către inculpat a comportamentului stabilit prin hotărârea judecătorească și expirării termenului de probă.

Prin urmare, inculpatul nerespectând condițiile încheierii prin care s-a dispus liberarea condiționată înainte de termen, a fost pedepsit conform prevederilor legale.

Cît privește motivul privind nepronunțarea instanței de apel asupra posibilității atragerii lui Ceclea Valeriu la răspundere contravențională în baza art. 69 și 78 Cod contravențional, sau aplicarea unei pedepse mai blînde, nu pot fi admise, deoarece de către instanța de fond corect s-a demonstrat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal și aplicată o pedeapsă echitabilă.

9. Împotriva sentinței primei instanțe, la 25 octombrie 2013, inculpatul Ceclea Valeriu repetat a declarat apel, în care a solicitat admiterea cererii pentru a nu-i fi îngădit accesul la justiție.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de către inculpatul Ceclea V.

11. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, Ceclea Valeriu anterior, și-a exercitat calea de atac, precum și recurs, iar prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2013 a fost menținută decizia Curții de Apel Bender din 13 martie 2013 și sentința Judecătoriei Anenii Noi din 27 noiembrie 2012, prin care Ceclea Valeriu a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, hotărâre care, fiind irevocabilă a fost pusă spre executare și nu mai poate fi contestată repetat cu apel.

12. Nefiind de acord cu decizia nominalizată, inculpatul Ceclea V. a declarat recurs ordinar solicitînd casarea hotărîrii contestate și remiterea

cauzei la o nouă judecare sau să fie adoptată o nouă hotărîre de către instanța de recurs, cu excluderea stării de recidivă.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, Cociu Valeriu a fost condamnat prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 27 noiembrie 2012 în baza art. 201¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare. În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2008, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Sentința în cauză a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 13 martie 2013 și prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2013.

Ulterior, la 25 octombrie 2013, condamnatul V. Ceclea repetat a declarat apel, solicitînd admiterea cererii pentru a nu-i fi îngrădit accesul la justiție.

Conform prevederilor art.415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, dispune inadmisibilitatea apelului declarat împotriva unei hotărîri pe care aceeași parte a atacat-o anterior printr-un alt apel care a fost soluționat în fond.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel prin decizia din 04 decembrie 2013, ținînd seama de prevederile art.415 Cod de procedură penală, corect a dispus inadmisibilitatea apelului declarat de către condamnatul Ceclea Valeriu, pe motiv că acesta anterior a declarat deja apel împotriva sentinței, care a fost soluționat în fond.

În acest context, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de Ceclea Valeriu, hotărîrea contestată fiind una legală.

14. În conformitate cu art.432 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ceclea Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 04 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Ceclea Valeriu Gheorghe*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 iunie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Vladimir Timofti

Liliana Catan